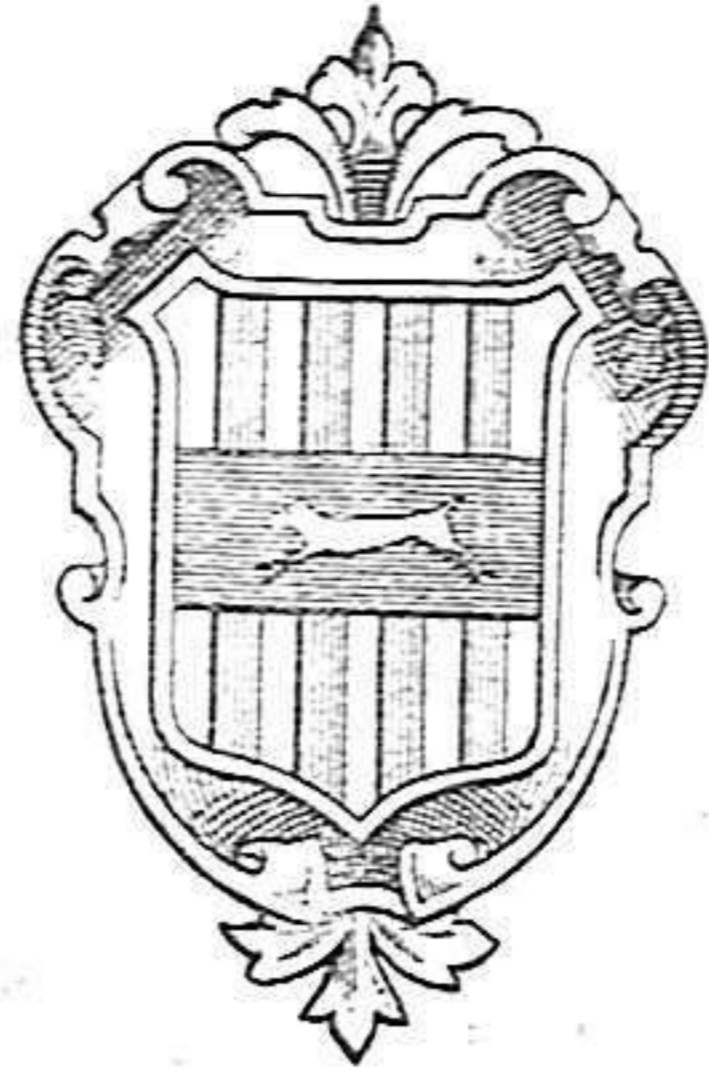

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 25 DE NOVEMBRE DE 1916

Núm. 100

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

¿Som o no som del mateix partit?

I

—¿Parlem de política, Peret?

—Sempre m'ha agradat, oncle Jordi, però ara, sigui dita veritat, les coses s'han posat tan embrollades que ja no sé aon tinc el cap.

—¿No sabs aon tens el cap? Doncs el cercarem; a veure si el trobem.

—Ademés, tinc por que no'ns avindrem en rès, perquè vós na deveu ésser dels meus.

—¿Vols dir, Peret, que no som del mateix partit? ¿No voldries que hi hagués pau i ordre per poguer millor treballar i fer donar més a les vinyes?

—Sí, senyor.

—També ho vull jo. ¿No voldries que tingués la justícia i es donés a cada hu el que se'n guanya?

—Sí, senyor.

—També jo. ¿No voldries que tothom fos honorat, i que al pillo se li faci pagar?

—¿No faltava més!

—Doncs és el que jo vull. ¿No voldries que els que han de treballar se fessin bon jornal i que'ls ganduls s'anessin tornant a les obres?

—Aquesta, aquesta.

—Aquesta també m'agrada: ¿No voldries que el poble es governés en totes aquelles coses que entén?

—Es clar que així ha d'ésser.

—Es clar que sí ¿No voldries que aquelles coses que'l poble no entén, les disposi qui les entengui?

—No puc dir que no; jo que sóc pagès no puc pas ensenyar el que han de fer els pastors.

—Ni jo tampoc. ¿No vols que hi hagi justícies que facin justícia?

—No'ns en podem pas passar.

—¿Que'ns hem de poguer passar! ¿No vols que hi hagi guardia civil per portar els ladres a la presó?

—¿Mentres serveixin per això, rai!

—Si no servissin per això, jo tampoc els voldria. ¿No vols que hi hagin capellans i frares que'ns ensenyin el que és bo i el que és dolent?

—Ara m'haveu tocat la llaga; no'ls puc veure.

—Jo tampoc puc veure els que són dolents; però els que són bons i treballen per que'is altres ho siguin...

—No n'hi ha d'aquests.

—Però si n'hi hagués, tu els voldries.

—¿Si tan bons fossin!

—Encara que no més hs fossin com tu ets.

—¿Aquests rai!

—Doncs jo també vull els bons i no vull els que no ho siguin. ¿No vols governar tu a casa teva?

—Perquè em toca.

—I a mi també a casa meua. ¿No vols que a cada terra hi hagi que la governi pel bé de tots?

—Que vol dir el rei?

—O bé la república, sigui qui sigui; algú o alguns que governin bé.

—Bona falta fa.

—I tanta si'en fa. ¿No vols també que aquelles coses que's poden fer de moltes maneres, els governs les facin a ús i costum de cada país?

—Cada terra fa sa guerra.

—Si parles com un Sant Pare. Doncs ¿per què dius que jo i tu no som del mateix partit, si tots dos volem el mateix?

—Veureu, ara jo no sé què dir-vos... Però no pot ésser que vós i jo siguem uns, perquè vós... i jo... vaja, que no pot ésser.

—Si no'm dius el perquè, Peret.

—Ja m'ho rumiaré i vos ho diré a setmana entrant, oncle Jordi.—

II

—¿T'has ben rumiat allò, Peret?

—En els set dies de la setmana, oncle Jordi, he pensat moltes coses d'aquí i d'allà, i com més va, més veig que vós i jo pensem molt diferent... però molt diferent.

—¿Ja hi tornem a ésser?

—Veureu, jo'us diré, vós sou dels que van a Missa i jo no.

—Però tu, Peret, te vas casar amb la Pepeta, i ja sabies que ella anava a Missa, i a tu no't fa pas rès que hi vagi ara encara i que hi porti els teus fills.

—Es que jo no vull que ningú faci rès per força. El que és jo, tinc por que la Iglesia s'ensorri i m'agafi dessota.

—Doncs tampoc jo sóc partidari de forçar ningú. Pel demés, si jo sapigués que s'havia d'enfonsar la iglesia tampoc m'hi ficaria. De la qual cosa se'n treu que pensem gairebé el mateix.

—Ademés, oncle Jordi, jo sóc republicà de la flamarada i vós sou un carca dissimulat; ja veieu si n'hi ha de diferencia.

—Tu vols la república perquè representa llibertat de tots els homes de bé per fer coses bones, la igualtat de tots els ciutadans davant la llei, i la fraternitat de tothom, ajudant-se els uns als altres a fer sa via.

—Això, això.

—Però tu no vols ni la llibertat dels lladres per robar, ni la igualtat d'estatura, que'ns obligaria a tallar la clepsa dels més llargaruts, ni una fraternitat que't prengués la teua camisa per donar-la a un altre.

—No'm feu rinre.

—Doncs demà que la república sigui totes aquestes coses, ben enteses, jo també seré republicà. Aquella dona que representa la república, que teniu al vostre casino, jo sempre l'he trobada molt reguapa i per demés simpàtica. Ja veus com no hi va tant de tu a mi, Peret.

—Veureu, oncle Jordi, parlem clar; jo vull la repartidora.

—I jo també.

—Es el primer cop que vos ho sento a dir.

—Doncs ho torno a dir, i així serà el segon cop.

Jo vull la repartidora, però no la vull robant allò que és d'uns per donar-ho als altres, ni la vull posada per força, a garrotades; no la vull ruixada de petroli, ni amb teies enceses a les mans, ni amb bombes a la butxaca. Vull que la llei ampari els humils contra dels poderosos; vull que'ls proletaris treballin, s'instrueixin i s'associïn per imposar sos drets als rics; vull que les associacions obreres per son poder i son seny puguin ocupar el lloc que'ls correspon a la política; vull que la societat posi trabes a les grans acumulacions de capitals en mans dels que no treballen...

—Oncle Jordi, mireu que'ls vostres vos diràn que descarrileu.

—Es que tu, Peret, mai acabes d'entendre que'ls teus són els meus i els meus són els teus, i que tu i jo som d'un mateix partit, i quasi, quasi, pensem de la mateixa manera.

—Encara, per això, tinc els meus dubtes.

—Però, parlant, parlant, potser acabariem per entendre'ns.

—Parlant, la gent s'entén.—

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

LA FLOR D'ESTRANY.

*A la dolça amiga que m'
feu present d'una flor.*

¡Que tens tu que fan m'agrades
garrida flor de tardor,
que dins fredors i ventades
floreis amb dolça candor.!

Al jardí i al cementiri
vols florir modestament;
i virginal com el líiri
guarda'l perfum castament.

Ta galania marçida,
ès com mon cor pelegrí
que va captant dins la vida
del amor, el pà diví.

Una mà blanca i garrida
te va al argá fins a mi;
per dur-mé l'amó esquisida
vols demunt mon cor morí.

Aré sé perque m'agrades
garrida flor de tardor,
que dins fredors i ventades
floreis amb dolça candor!

UN BROLET D'OLIVERA

Binisalem 21-Noviembre 1916

BELLS RECORTS

Oh, la caseta tranquila
del vell figueral del Plá;
les parets color d'argila,
rimat de blanch el llindá.

Oh, la caseta xalesta
d'aquell espayós vinyet,
quí't du tan bons jorns de festa
cad'any com s'ès mort el fret.

Quant els matins t'embolcalla
la claror del sol ixent,
m'apars l'innocent rialla
d'un tendre enamorament.

¡Com me plau venirte a veure
pe'l bell temps de l'abundor,
quant un somris de bell-veure
fa als teus entorns la verdor!

¡Com s'avoca en ta presència,
dins el meu enteniment,
de m'estingida innocència
l'imatge encara vivent!

Veig la figuera ajupida,
amb les branques fins avall,
hont els brassos de la dida
me pujaven a cavall.

Veig la márfaga de palla
hont m'anava a arredossar,
si l'encís d'una rondalla
me venia a endormiscar.

Ell còrn veig amb que solia
donar al vent amb delit,
els dematins, el «bon-día»,
els vespres, la «bona-nit.»

Y vora'l petit armari,
junt al pá negre y el ví,
hi trop encara el rosari
que tantes voltes vaig di...

Oh, la caseta tranquila
del vell figueral del Plá;
les parets color d'argila,
rimat de blanch el llindá.

Tu'm guardes de l'infantesa
fan delitosos recorts,
que tens, pe'l cor, més dolcesa
que no'l fruit madur pe'ls horts.

Y com fóres de ma vida
lo que és el Maig per la flor,
oh, la caseta garrida,
te'n fas aqueixa cullida
de flors humils del meu cor.

A. GARCIA ROVER.

CONCERTS DE GUITARRA

Admetrà el Senyor a casa seva l'arpa beivol-
guda dels reis i la guitarra popular. El piano bur-
gués emperò, no l'admetrà el Senyor a casa seva.

Exclòs per la liturgia, trobarà gracia el piano
als ulls del Noucents?—Guirebé res que no lligui
amb el sentit de la liturgia no trobarà gracia als
ulls del Noucents.

La cançó de l'arpa és una elegria.

La cançó del piano és un discurs. La cançó de
la guitarra és una cançó.

Deixeu que la guitarra vingui a nosaltres, com
el Senyor deixava.

Que vingui i ens mostri totes les seves íntimes
possibilitats d'aristocràcia, que el piano ignora. I
que ella, decaiguda ni caiguda, mai no ha sabut
oblidar.

XENIUS.

Garbis i gavelles

La Arqueologia i la Guerra

De «La Veu de Catalunya»

Arqueòlegs? ¿Què hi tenen que veure els
arqueòlegs amb els fets d'ara? —Sembla es-
trany, però la realitat té coses molt estran-
yes. Sab el lector,—quí mateix en vaig par-
lar un dia,— que Verdun és una ciutat de
llarga historia, ja plaça forta en temps dels
romans, que en deien «Virodunum». Se sabia
que August hi havia, construït un «castrum»,
però que s'havia perdut tot rastre del seu em-
plaçament, malgrat les afanyoses busques i
rebusques dels arqueòlegs.

I heus aquí que el bombeig dels alemanys
destrueix unes construccions carolingies i
unes altres del renaixement, les enfonsa i es-
micola, remou la terra dels fonaments i on
menys es pensava apareixen restes del «cas-
trum» emplaçat en el lloc d'on el llatí d'ales-
hores ressità els germànics— els huns
d'Atila— on els llatins medio-evuls aguanta-
ren les embrzides dels germànics d'En Fre-
deric Barbarroja i on els llatins d'ara es baten
amb els germànics de Kaiser.

Dos Kilòmetres d'extensió agafen les rui-
nes descobertes casualment pels projectils

Alemanys. Els arqueòlegs se n'han enterat
amb vivíssim interès, perquè hi veuen una
font impensada i abundosa d'estudis i medi-
tacions. Ja fan projectes, però suposo que els
ajornaràn per a quan els germànics siguin
més enl'à de fret de canó de l'heroica «Viro-
dunum».

R. de Rocafort.

Les subsistències

El Govern va fer perdre una nit als dipu-
tats i mitja als senadors, per aprovar el pro-
jecte de llei de subsistències. Tenia molta
pressa el Govern... ¿Per què? Jo crec que
sols era per a sortir al pas dels mitings dels
socialistes i de la Federació del Treball, que
varen celebrar-se diumenge, amb poca gent
i poc entusiasme.

Al cap de cinc dies d'aprovar el projecte,
surten el Govern amb un R. D. creant una Junta
nombrosíssima que farà el Reglament i ha
d'legir una Comissió executiva. ¿Quan comen-
çarà a aplicar-se una llei que amb tantes
presses, per a no fer-la servir més que per un
embolic burocràtic, hi fet aprovar a les
Corts?

Mentrestant segueix l'alça de preu de les
coses, i no es veu per on començarà l'obra
del Govern que, per a defugir responsabili-
tats, encomana l'aplicació de la llei a una Jun-
ta.

Quan els conservadors varen dictar el seu
R. D. de Subsistències, vaig dir en aquestes
cròniques que abans de promulgar una llei
d'excepció lo natural és que es tingut un plà,
una idea, un pensament. No ho tenien els con-
servadors i la seva disposició no ha produït
cap efecte: els problemes de la vida s'han
anat complicant cada dia, fins a aconsellar
ara al Govern liberal una llei més forta, més
arbitraria. Però es veu que al Govern liberal
li passa com al conservador: no té plà, ni
idea, ni pensament i per a treure's de sobre
responsabilitats que pot exigir-li tothom—
que li exigiran a les Corts—confia a una
Junta l'aplicació de la llei.

Tothom es pensava que el Govern liberal,
el senyor Alba, tenia un plà, veia un remei
al creixent conflicte de les subsistències, i
ara resulta que no ha estudiat res.

¿A un Govern així se li pot atorgar confi-
ança? ¿Se li pot donar, per exemple, la mil-
lionada del pressupost extraordinari? ¿Si en-
cara no sab què n'ha de fer!

La situació del Sant Pare

«El Debate» comentat el discurs pronun-
ciat el 23 d'octubre darrer pel ministre italià
senyor Bisolatti, diu que es veu ben clar que
la situació del Papa a Roma no solament no
és normal, sinó que es va fent per tot extrem
intolerable.

Des del començament de la guerra, semblà
que, malgrat els bons desigs demostrats alla-
vors pel Govern italià, la cèlebre llei de ga-
ranties era insuficient per assegurar la lliber-
tat espiritual del Sumo Pontífic.

¿Què pensar ara davant la persecució direc-
tament desenfrenada contra la Santa Seu, la
Religió i els catòlics italians? ¿Haurà arribat
el moment de que clamem tots per a que el
Pare Sant surti de Roma i accepti l'ofertament

d'hospitalitat que el nostre Govern, amb singular acert, li feu?

Madrid-Cine»

Amb aqueix títol s'és constituïda a Madrid una societat anònima que ha fetes accions de 500 pesetas cada una, que son molt demanades, per formar un capital que per ara serà de 250.000 pessetes.

Administrarà aquesta important societat un Consei presidit pel Sr. President del Centre de Defensa Social de Madrid. Tendrà un Censor moral degudament facultat, que sense la seva autorisació no's podrà impressionar, comprar ni vendre cap pel·lícula.

Aquesta societat es proposa editar pel·lícules cinematogràfiques per vendre o arrendar; comprar i arrendar cintes editades per altres companyies; arrendar i construir teatres, cines pel liramet de pel·lícules i dedicar-se per complet a la explotació del cine per dignificarlo, tot això per espai de 15 anys.

Noves d'Inca

Aclaració.—Un Sr. Sacerdot d'aquesta Pàrroquia, mos suplica manifestem que, havent-se propalada la notícia falsa i calumniosa, de que ell autorisava el que se pogués assistir a algunes de les sarsueles i operetes que s'han representades ultimament en el Teatre d'Inca, o al menys que ell havia exteriorisat tenir un criteri ample respecte el particular, fessem pública la seva protesta i desmentiguem dit xarratorum.

D. Josep Vidal fill del Notari D. Jaume, d'aquesta Ciutat, ha tornat estar gravíssim pero ja ha declinat per be, gracies a Deu, i fa una setmana que segueix la milloransa, de que mos ne alegrem i fèim vots an el cel porque es posi aviat bo de tot i no torni tenir pus cap agravament.

DIETARIS de 1917
VENALS A NOSTRA LLIBRERIA
Carré de la Murta, 5.—Inca.

Demà es celebra a la Iglesia parroquial una solemne festa votiva per donar gracies a Deu Nostre Senyor per la curació de D. Lloaxim Gelabert de Ca'n Vich, que va estar tant de temps malalt a Ciutat, i ara es troba completament bo fent la vida ordinari de sempre.

Per haver sigut traslladat a Manacor el Registrador d'aqueix partit D. Antoni Alvarez és estat nomenat Registrador interí el jove missè D. Gabriel Armengol.

A l'actualitat està buida de pressos la presó del partit, cosa que ben poques vegades es veu. Amen que hi estiga sempre i que'ls homes tornin bons, encara que'l tribunal estiga sempre mans fentes.

Amb motiu de complir el primer aniversari de la fundació de la «Gazeta Mèdica», aquesta revista publica tots els retrats dels seus col·laboradors, a on hi vèim el del nostre company i distingit meige D. Sebastià Amengual.

Magnífics cromets

Nombroses y variades colleccions propis per obsequis de Nadal per barberies, carteries, quefès i dependents de tota classe. A nostra Llibreria.

Ja comensa entregar-se es fret i les llars encenen les foganyes i estufes; pero no plou i els conradors estàn inquietos pel naixement dels grans que han tapat davall terra. El Sr. Bisbe ha manat que a les misses es diga l'oració de s'aigo. Que'l bon Jesús no escolti tantes blasfèmies com sa diven ni la corrupció de la carn dels fills d'Eva i escolti les oracions del ministre del Senyor i de les ànimes bones.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	85'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	14'50	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	23'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	22'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. B'anques	a	44'00	id.
Sitrons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá
Porcs grassos	a	16'50	la arrova

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS

PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

José fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos
LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS
Pedid informes, y se convencerán.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores— 30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

PREPARACION

PARA INGRESO EN LA 2.ª ENSEÑANZA

1.ª	2.ª
No ciones de Geo grafia sobre el mapa por	Nociones generales de conocimientos útiles por
D. JUAN GRAU PUJOL	D. PEDRO RIBER

CAUDERNO 1.º

SE VENDE EN ÉSTA LIBRERÍA.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRAJE PARA LA PRESENTE TEMPORADA DE INVIERNO

■ ■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■ ■

Palma

FOMENT SOCIAL

BOLLETÍ DEL CÍRCOL D'OBRERS CATÓLICS.—INCA

Carta del Sr. Bisbe

Amb satisfacció i alegria, dijous, reberem una carta autogràfica de nostre benvolgut Prelat, quina prova de benevolensa agraïm de cor i estimam en lo que val tant honrosa distinció. Per confortament de nostros companys honram nostre modest *Bolletí*, en lo seu contengut, el qual diu aixís:

Palma 23 Nbre. 1916.

Sr. Presidente del Circulo de Obreros Católicos. Inca.

Muy Sr. mio: Agradezco en el alma el testimonio de filial adhesión que en nombre del Circulo de Obreros Católicos y por acuerdo unánime se dignó enviarme. Bien sabe la complacencia con que miro esa institución llamada, si responde a su fin, a formar un haz poderoso de católicos que atienda a su perfeccionamiento moral, religioso y económico-social.

De nuevo les envia su paternal bendición

† El Obispo de Mallorca.

FESTA PATRONAL

FESTA D'IGLESIA

Diumenge la Societat celebrà sa Festa patronal que tots els anys dedica a la Sagrada Família. Al matí tengueren Missa de comunió general, a quin acte també assistí la Congregació Mariana de joves.

A les 10, la Junta Directiva acompanyada de bastants de socis anà en corporació a la Parroquia per assistir a l'ofici, precedida dels Exploradors, quina banda de cornetes i tambors tocava alegre marxa. La missa fonc molt solemne vegent-s'hi l'assistència de la majoria de nostros socis. Nostro Consiliari, Mossen Sebastià Llabrés, que ocupà la trona, nos mostrà les virtuts i exemples de la Sagrada família, que deven seguir els fills del treball.

Acabats els divins oficis mos ne tornarem a la Societat acompanyats ja del Sr. Ecònom i de la majoria dels sacerdots que mos vengueren a saludar per nostra festa.

VEL LADA LITERARI-MUSSICAL

A l'hora sanyalada la sala d'expectacles ja estava de gom en gom, vegent-se moltes persones privades d'assistir a l'acte per falta de lloc.

Presidi el Senyor Ecònom Mn. Miquel Llinàs, que tenia a la dreta D. Antoni Garcia Rover, D. Josep M^{ria}. Tous i Maroto i D. Pere Riber; a l'esquerra tenia el Consiliari Mn. Sebastià Llabrés i els presidents de les societats del Circol D. Miquel Duràn, D. Josep Seguí i D. Miquel Ferragut Vice-president de la Caxa Rural.

Comensà amb el cant de l'himne del Circol i tot-seguí el President va fer un breu parlament.

Les festes patronals de les societats catòliques, — diu — deuriem ser, com volia el P. Vicent, dies de esplendoroses manifestacions catòliques i de grans professions de fe, perque tot-hom vegi que la seva bandera és la de Cristo. A davant l'Autoritat eclesiàstica local i del Sr. Consiliari representants aquí de la Iglesia, en nom propi, de la Junta i de tots els socis, fas aqueixa professió de fé i adhesió a les ensenyances de la Iglesia. Adhesió que avui dug com envolucrada a ab una gracia especial, puis teng el dolç encarrec de dir a mos consocis que'l Sr. Bisbe de Mallorca beneix aquesta Societat. Bendició que ens obliga a ser-li agraïts i esser més bons cristians.

Acabà el Sr. President, proposant a la assemblea enviar un salut filial al Prelat, proposta que va ser rebuda amb grans aplaudiments.

Mossen Sebastià Llabrés donà una conferencia sobre la música religiosa. Diu que és la primera vegada que se dirigeix publicament an el Circulo i lo saluda amb paraules afalagadores. L'ha induït a prendre aqueix tema un article que lletgí damunt *La Veu d'Inca* que tractava de la fundació d'un Orfeó a Inca. An el cos del seu discurs demostra que la música religiosa sempre és estada inseparable de tot rito i de tot culte. En les tribus seuvatges, en els temples pagans com en les Iglesias catòliques la música és estada part integrant del seu ceremonial per expressar els sentiments de l'Humanitat envers de Deu. Reforsa el seu argument en cites de l'Escriptura i dels Sants Pares i fa elogi de les grans seqüencies de la Iglesia i de les grans concepcions de Victoria, Palestrina altres autors.

Acaba encoretjant an els iniciadors de l'Orfeó i a Mn. Josep que s'ha oferit esser el Director i a donar classes de solfeig per dur avant obra tant patriòtica i enaltidora del sentiment.

La oració del Sr. Consiliari va eser llargament aplaudida.

Recitaren o lleigiren componcions o poesies de nostros literats capdals, en Llorens Duràn, en Guilleram Rayó, En Jaume Esfrany, Mestre Josep Oliver, En Pere Riber, l'Amon Mariá Aguiló i N'Antoni Adrover. En Bartomeu Caimari llegí un treball original seu, sobre escenes de la vida que traspiren melangia i sentiment.

Mossen Josep Aguiló un ben pensat treball sobre sociologia que publicarem al número vinent i això ens escusa de fer-ne elogi.

El poeta D. Antoni Garcia Rover, recità ses hermoses composicions "Foradada,, "Pel Figueral,, i "Turbonada,, Els molts d'aplausos que li feren l'obligaren a dir-nos "Bells Records,, que augmenta l'entusiasme pel poeta.

D. Josep Tous i Maroto, recità s'hermosa poesia a la Mare de Deu de Lluch, que an el darrer Joc-Floral obtengué el premi de D. Antoni Maura. També en gracia an els aplausos tengué que recità altre poesia de sa feconda lira, mostrant-nos les filigranes de "Vida Pagesa,,.

Però si la part literaria fonc bessó granat i cullit a Mallorca, no fonc menys saborós la part musical. "L'Himne del Circol,, "La Verge Bressant,, "La Cansó del Taper,, "¡Oh dia del Senyor!,, i "El Taller de Nazaret,, i alguns chors de la sarsuela *Principe Heredero* foren cantades admirablement pel Chor del Circol i la Escolanía Seráfica, fent-mos passar moments deliciosos.

La Presidencia ressumeix l'acte. Manifesta que tot lo que ha sentit durant la vetlada tendreix a l'ennobliment de l'esperit en la bellesa i finidat de les poesies i en la volada de les xalestes cansons que s'havien etzecutades.

Això és un consol en mig de la corrent embrufidora que degrada tants de joves.

Dirigint-se el President de la societat i fent-li elusió a la proposta d'enviar al Sr. Bisbe una salutació, afageix que li faci esment també, que an el Circol d'Obrers Catòlics d'Inca e-hi ha una mainada de catòlics de bona rel, que no abandonarán mai la llei Cristo, encare que les hagués de costar la mort, i haguessen de vessar tota la sang.

Tots els parlaments i treballs foren aplaudits amb entusiasme.

NOU ORFEÓ

Els organiadors d'aqueixa nova entitat, cultural i educativa, que dins el Circol d'Obrers Catòlics es funda, i el Director del qual, que per nomenament exprofés de la Junta Directiva, és Mossen Josep Aguiló, continuen els seus treballs d'organissació. Avui l'Orfeó consta ja en més d'una cinquentena d'orfeonistes entre nins i homos.

El Sr. Director convoca an els orfeonistes i an els qui dessitgen hasser-ho, a una reunió que tindrà lloc an el meteix Circol demà diumenge a les 5 i mitja del cap-vespre, per exposar-los les advertencies i instruccions que interinament han d'estar en vigor, mentrestant es confeccioni el reglament.

Desde demà quedaràn, ademés, ubertes les llistes pels qui es decidesquen a apuntar-se, com també dilluns de la setmana entrant s'obriràn les classes de solfeig per tots els coristes, que donarà gratis Mossen Josep Aguiló. Les dels nins tindràn lloc a les 5 i mitja del cap-vespre i dels Coristes grans a les 9 del vespre, els dies que no hi haurà ensais.

CICLE DE CONFERENCIES

Ja és un fet el curs de conferencies organissat per la Junta Directiva del Circol d'Obrers Catòlics. Vet-aquí la llista dels conferenciants que hi pendrán part i els temes de que parlaràn.

Dia 26 de novembre D. JOAN ESTELRICH sobre el Tema: L'Amor de la Terra.

Dia 3 de desembre, el Rnt. P. PERE J. CERDA Superior de Franciscans, Tema: Història de la Inquisició.

Dia 10, D. BERNADI MULET Comandant i Director de la Academia Tégnica d'Inca, que parlarà de la previsió del temps.

Dia 17, Mossen FRANCESC GARAU Prevere que ha prè per tema: la Família.

Abans i després de les conferencies es cantaràn cansons dels grans Orfeons, pel Chor de la societat.

L'entrada a la sala d'actes per les conferencies serà gratis, però mediant entrada personal que se facilitarà a la societat tots els diu nenges.